כמין מבלא מרובעת אימא ופיה דומה כמין

מבלא מרובעת תניא כמאן דאמר כמין ספינה

רוקדת דתניא ארבעה סניפין של זהב היו שם

מפוצלין מראשיהן כמין דקרנין היו שסומכין

בהן את הלחם שהוא דומה כמין ספינה

רוקדת איבעיא להו לחם הפנים נפסל

במסעות או אינו נפסל במסעות רבי יוחנן

ורבי יהושע בן לוי חד אמר נפסל וחד אמר

אינו נפסל מאן דאמר נפסל דכתיב יכאשר

יחנו כן יסעו מה בחנייתו נפסל ביוצא אף

בנסיעתו נפסל ביוצא מאן דאמר אינו נפסל

דכתיב 2ולחם התמיד עליו יהיה ואידך נמי

הא כתיב כאשר יחנו כן יםעו לאידך גיםא

מה בחנייתו כי לא יצא ממקומו לא מיפסיל

אף בנסיעתו כי לא יצא ממקומו לא מיפסיל

ואידך נמי הא כתיב ולחם התמיד עליו יהיה

אלא כי אתא רב דימי אמר 10 במסודר דכולי

עלמא לא פליגי אלא כי פליגי במסולק מאן

דאמר נפסל דכתיב כאשר יחנו כן יסעו מה

בחנייתו נפסל ביוצא אף בנסיעתו מיפסל

ביוצא למאן דאמר אינו נפסל דכתיב יונסע

אהל מועד האע"פ שנסע אהל מועד הוא

ואידך גמי הכתיב כאשר יחנו כן יםעו לאידך

גיםא מה בחנייתו כן כי לא מפיק ליה לא מיפסיל אף בנסיעתו כי לא מפיק ליה לא

מיפסיל ואידך נמי הא כתיב ונסע אהל מועד

ההוא לדגלים הוא ראתא ואידך יממחנה

הלוים בתוך המחנות נפקא מיתיבי יבשעת

סילוק מסעות קדשים נפסלין ביוצא וזבין

ומצורעין משתלחין חוץ למחיצתן מאי לאו

אפילו לחם הפנים לא בר מלחם הפנים מה

נפשך אי אפילו דוקא הוא אפילו קדשים

נמי אי אהל מועד לאו דוקא הוא אפילו לחם

הפנים נמי אלא כי אתא רבין אמר מר אמר

במסודר ומר אמר במסולק ולא פליגי אמר

אביי ש"מ יש סילוק מסעות בלילה דאי

םלקא דעתך אין סילוק מסעות בלילה אימת מדלי גו לצפרא מאי איריא משום יוצא תיפוק

לי דאיפסיל ליה בלינה פשיטא יללכת יומם

הלחם בלינה ואי הוה אמרינן דבשום פעם לא היו נוסעין אלא או במחלת היום או במחלת הלילה הוה מצינו למימר דדייק מברייתא שפיר:

ZL.

ומוספין הל' ט:

מוסף רש"י

בשעת סלוק מסעות. כשמורידיו את המשכו בשעון סקוק מטעוון. כשמורידין את המזבחות בעת ומסלקין את המזבחות בעת המסעות במדבר קדשים לוים נושאי הארון כדאמריגן לקמן (דף סא:) אע"פ שנסע אהל מועד הוא (זבחים ס:). הוגללו הפרוכת. שמיו נגללין בשעת נסיעתן, והיו נוסעין כולן ובאין זבים ומצורעים ונכנסין במחנה (תענית בא:).

שימה מקובצת

ל] במסודר. גליון פ״ה במסודר על השלחן שעדיין . לא הגיע כו׳ עד שסלקוהו בשבת כו'. וק"ק דהא ע"כ בשבת לא נסעו משום סילוק מסעות בלילה כדמוכיח אביי וכן משמע לקמן במתני׳ חל יוה״כ החלות בשבת להיות בשבת החלות מתחלקות לערב עכ"ל הגליון גמרא של קלף: 2) כי הפיק ליה מודה ח"יל א מפיק ליה מודה וח"יל א מפיק ליה ממונה לויה וקשה למחנה ליה וראדה ה"ש אך למחנה ליה וראדה ה"ש אך ליה לא מפיק ממחנה לויה ליה לא מפיק ממחנה לויה אקרי אהל מועד בשעת מסע . דכתיב ונסע אהל מועד מחנה לוים אלמא דקרוי אהל מועד . לפי שאהל מועד בתוכו:

גו מצפרא: ממקומן הוא יוצא לחוץ ממחיצתו: וחד אמר אינו נפסל. הלחם אם הוא במקומו על השלחן: כי . פליגי במסולה. ואם) סלקוהו פליגי כמסולק, [אמ] סלקרהו מן השלחן [בשעת] נסיעה וכרכהו [בבגד] תכלת שעליי בסרכת והדליכוהו: אע"פ שנסע אהל מועד הוא. כיון בדיין הוא כרוך בין הפרוכת אהל מועד הוא ולא המספל בלינה: ההוא לדגלים הוא דמא שיהיא אהל מועד הוא דמא שיהיא אהל מועד הוא דאתא. שיהא אהל מועד באמצע הדגלים בין דגל ראובן לדגל אפרים: סילוק מסעות. היינו סלוק אהל מועד: קדשים. שהיו מועד: קרשים. שהיו נפסלים משום (נשארים) נפסלים משום יוצצוריים ומצורעים משתלחים חוץ למתנה. באותו מקום שהיה בו אהל מצפרא כלונה מעד מפני שהוא קדוש: אימת מדלי מצפרא. כלומה מדינה ומלכו הציהה ביה היהוה אימת מסלקו מצפרא: תיפוק לי דאיפסול בלינה. דבצפרא אכתי לא עבדא בה קרבנות והני קרבנות הוי ביה מאתמול ואי לא מדלי אלא מצפרא הוה בהנהו קדשים מצפרא הוה בהנהו קדשים נמי פסול לינה אלא מדלא איירי בפסול לינה ש"מ [יש] סילוק מסעות בלילה. (עכ"ל

כמין כוורם היה לה בסנור. זוה הדפום שהוא נאפה בו מרובע והיינו במין בוורת היה לה בתגור. כוורם עגולה היא כדמוכח בפ״ק הא מיי פ״ה מהל ממיין דשבת (דף ח.) והכא קתני כמין טבלא מרובעת אלא מנוקב

דומה כו'. ד] השוליים עשויין כספינה: כמין דוקרנין. כמין ה] קנים 🌣 ככוורת של קנים שישלוט האור בכולו: באד אמר במסודר ומר אמר הדוקרנין קנים שיש בהן ענפים הרבה דהוו מפוללין: נפסל במסעום. במסולק ולא פליגי.ד! מסקנא דשמעתא דלא אמרינן אע"פ שנסע

אהל מועד הוא והא דמסיק ליה בפ׳ בתרא דובחים (דף קטו:) ו) היינו לענין הדשים הלים דנאכלין בכל מחנה ישראל ולא בעו אהל מועד ומיהו ק׳ לבפרק קדשי קדשים (שם דף פח:) מסיק ליה גבי קדשי קדשים דמפרש בשני מקומות קדשים נאכלים קודם שיעמידו הלוים את המשכן ולאחר שיפרקו הלוים המשכן ולה מיפסלי ביונא משום דאע"פ שנסע אהל מועד הוא ויש לומר דהתם מיירי מין ז) (קודם) שנפרם אהל מועד והמזבח והלעי החלר עומדים במקומן ח וא"ת וכיון שנסתלק המובח היכי מתאכלן הא"ר אלעזר התם מובח שנפגם אין אוכלין בגינו שירי מנחה ור' ישמעאל ברבי יוסי נמי קאמר כל הקדשים שנשחטו שם פסולין ואפילו קדשים קלים והתם מדמי סילוה מסעות לנפגם מזבח וי"ל דאתיא כתנא דפליג אר' ישמעאל בר' יוסי ובקונטרס פי' התם דשני מקומות לאו לאחר שנסעו ונסתלק המזבח האמר אלא חד מינייהו כדאיתא בעוד שהמשכן נטוי כמשפטו וחד לאחר שפרקוהו קרשיו ויריעותיו ועדיין המזבח במקומו וקודם שיעמידו לוים המשכן דנקט לאו דווקא נקט חדא דלא משכחת לה שיהא המובח מונח קודם העמדת המשכן שהרי קודם שיחנו בני קחת נושאי המזבחות היו חונין בני גרשון ובני מררי נושחי המשכן ומקימין אותו מין ש) אבל בנסיעתן שהיו מורידין המשכן תחלה "ו ונושחין בני גרשון ובני מררי אחר דגל ראשון ובני קהת אחר דגל שני כדי שיהו קודמין בני גרשון בחנייתן ומעמידין את המשכן לפני בא בני קהת כדכתיב אחר מסע יח] בני יהודה (במדבר י) והורד המשכן ואחר שני דגלים כתיב ושם) ונסעו הההתים נושחי המהדש דהיינו ארון ומזבחות וכלי שרת והקימו בני גרשון המשכן עד בואם של בני קהת ועוד אי בששינו את הסדר מוקמת לה היכי שחטו קרבנם קודם שיעמידו המשכן הא אמרן באיזהו מקומן (זבחים דף נה:) שלמים ששחטן קודם שיעמידו הלוים את המשכן פסולין ואי גרסינן לה מיתוקמא בששינו את הסדר וההיא דאיזהו מקומן שלמים דווקה קחמר ומשום דכתיב בהו ושחטו פתח אהל מועד ולא

כמין תיבה פרולה שיש לה שוליים רחבים ומרובעים: אימא ופיה כשנוסעין ישראל במדבר ומפרקים מיתיבי כמין כוורת היה לה בתנור "ודומה

המשכן ונושאים השלחן עם הלחם כדכתיב (במדבר ד) ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת מי נפסל לחם ביולה הו לה: בחנייתו נפסל ביולה. אם ין יוצא חוץ לקלעים כדכתיב והיתה לאהרן ולבניו ואכלוהו במקום קדוש (ויקרא כד): ולחם התמיד עליו יהיה. אלמא בקדושתיה קאי: ממקומו. ו של שולחן: במסודר. על השלחן: ח] [במסולק]. שעדיין לא הגיע זמן לסלק את זה עד בן שנסעו ומ"מ בתוך מחנה הלוים הוא שנושאין אותן ין עמהן עם המשכן ודגלי מחנה ישראל סביב להם: כי לא מפיק ליה. מעזרה והשתא נמי לא אפקיה ממחנה לויה: לדגלים. להורות איזה דגל יסע ראשוו ואיזה אמצעי ואיזה אחרון: סילוק מסעות. יא] שהפרוכת נגללות: קדשים נפסלים ביולא. שאין להם קלעים ואעפ״כ המחנה קדוש וזבין ומלורעין משתלחין חוך ממחילתן מלורע חוך למחנה ישראל והיו מהלכים בסוף מחנה כדאמר בברכות (דף נד.) את והב בסופהד) וזבין חוץ למחנה לויה: אי אהל מועד דווקא הוא. אע"ג דהוגללו הפרוכת כדקתני לעיל: ה"ג אפילו קדשים נמי לא ליפסלו ביולא ואי אהל מועד לאו דוקא הוא אפילו לחם הפנים נמי ליפסול: אלא כי אתא רבין אמר. אהל מועד לאו דווקא דלדגלים הוא דאתא ומר דמכשיר במסודר דכתיב לחם תמיד עליו יהיה ומר דפסיל במסולק: ש"מ. מדקתני קדשים נפסלים משום פסול יולה: יש סילוק מסעות בלילה. שאם היה נעלה הענן בלילה היו נוסעים מיד ולא היו ממתינין עד הבקר: אימת מידלו. קלעים: בלילה לא מלו עקרי. דכתיב יומם ברישא והדר לילה קמ"ל: ורמינהי. יבן דקתני וזבין ומלורעין משתלחין: ה) בפסח הבא בטומאה. כגון שרוב ליבור טמאים כדאמר (פסחים דף סו:) איש נדחה לפסח שני ולא ליבור וטומאת מת הותרה להם כדכתיב (במדבר ט) טמא יג! נפש אבל לא זיבה ולרעת

ולילה כתיב מהו דתימא הני מילי היכא דעקור ביממא אבל היכא דלא עקור ביממא בליליא לא מצו עקרי קא משמע לן ורמינהי יהוגללו הפרוכת הותרו הזבין ומצורעין ליכנם לשם אמר רב אשי לא קשיא הא ר' אליעזר הא רבנן דתניא

השוחט שוחט עד שישמע קול שער גדול שנפתח למצוה בעלמא וא״ת ולעיל אמאי איצטריך לשנויי ההוא לדגלים הוא דאתא לימא לקדשים קלים הוא דאתא כדמוכח בפרק בתרא דובחים (דף קטו:) וי״ל דא״כ לא הוה ליה למתלייה באהל מועד ואם תאמר ולוקמה בקדשי קדשים וכגון שהמוכח והקלעים במקומן וייל דמשמע ליה ונסע אהל מועד שנסתלק הכל אפילו המוכח: שבוע מינה יש בידוק מבעות בדידה. פי׳ בקונטרס מדקתני קדשים נססלין דאי אין סילוק מסעות בלילה אימת מידלו קלעים בלפרא מאי איריא משום יוצא חיפוק לי דאיפסיל ליה בלינה תימה דלמא ופקא מינה היכא דנסעו באמצע היום דקדשים שנשחטו היום נפסלין משום יוצא ולא משום לינה ונראה לפרש דקאי אפלוגתא דרבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי דאיירי בלחם הפנים ומסקינן דמסולק נפסל במסעות ועל כרחיך בשבת לא היו נוסעין דאפילו לא היו תחומין מדאורייתא לא היו יכולין ליסע משום איסור הולאה ואיסור מחמר להכי דייק דאי אין סילוק מסעות בלילה "ש" מיפסול

ס) קנים שיש בהן ענפים הרבה דהיינו מפוצלין: ו) אם היה: ו) על השלחן תיבת של נמחק: פ) תיבת במסולק ל"ש ונמחק: פ) שנסער כ"ע לא פליגי דלא איפסל דהא כתיב לחם הפנים תמיד כי פליגי במסולק שסלקוה בשבת וסדרו אחר ולא הספיקו לאכול אותם עד שנסעו: י) אותן כהנים עמהם על השלחן ודגלי: י6) שהפרוכת נגלל: יכ) ורמינהי להא: ינ) טמא לנפש: יד) פליגי ממסקנא דשמעתא [משמע]: עו) קורם שנפרק אהל מועד מכל וכל: עו) תיבת אבל נמחק: יו) תחלה ונוסעין תיבת ונושאין נמחק: יש) מסע דגל: יע) בלילה תיפוק ליה דאיפסל:

יליף שאר קדשים מינייהו עכ"ל והא דתנן גבי תמיד (דף ל:) לא היה

 ל) [זכחים סח: קטו:],
 ל) חוספחה דובחים פי"ג ה"ב זכחים ס:, (1) [חענית כח:],
 ד) [בתדבר כח], (7) שיין לע"ב, נ״א דאמרינן אע״פ שנסע אהל מועד הוא היינו כו׳. נ״ק, י) ל"ה מ"ז. **ק)** וע' בתום' ל כן לו ו, כא פעום דובחים דף סא ע"א וע"ב באורך], ע) ל"ל ובנסיעתן היו מורידין כו' ונסעו בני, תורה אור השלם

1. וְנָסַע אֹהֶל מוֹעֵד מַחֲנֵה הַלְוִים בְּתוֹךְ הַמַּחֲנֹת בָּאֲשֶׁר יַחֲנוּ כֵּן יִפְעוּ אישׁ עַל יָדוֹ לְדְגַלֵיהָם:

במדבר ב יז 2. וְעַל שְלְחַן הַפְּנִים יִפְרְשׁוּ בְּנְדְּ תְּבַלוֹ וְנְתְנוּ עִלְּיוֹ אַת הַפְּבֶּר וְאַת הַפָּתוּ הַבְּפֶּר הַפְּבֶּלוֹת וְאַת הְשׁוֹת הַבְּפֶּר הַבְּקִית וְאַת הְשׁוֹת הַבְּפֶּר במדבר במדבר במדבר במדבר במדבר יומו .... במדבר ביז

במדבר ד ז 3. וַיְיָ הֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמם בְּעַמוּד עָנָן לַנְחֹתֶם הַהּרֶךְ ולילה בעמוד אש להאיו להם ללכת יומם ולילה: שמות יג כא

רבינו נרשום

כמין כוורת היה לה בתנור. לחלה והיינו הדפוס ודומה כמין טבלא מרובעת. אלמא דהלחם נמי מרובע כמין תיבה: מהא לא תקשי אימא ופיה של דפוס דומה כמין . טבלא. שהיה פיה מרובע מרוחב כדי שיכניס בו הלחם בריוח אבל למטה עשוי בריות אבל למטה נשרי
הדפוס כמין ספינה רוקדת:
ארבע סניפין. ב' לסדר זה:
ומפוצלין
מראשיהן. כדי לקבל
הקנים: כמין דוקרנין. כעין
קנין שמתפרדין מלמעלה:
נפסל בסטנות. כשהיו
נפסל בסטנות. כשהיו
נומיל בי , נפסל במסעות. כשהיו ישראל נוסעים ממקום למקום היו נושאין את השלחן עם הלחם שעליו: חד אמר נפסל. דכיון דנסעו ממקומן הוה ליה חוץ ממחיצתו: חד אמר אינו ממחיצתו: חד אמר אינו
נפסל [אמ] הוא (ו)במקומו
(הוא) על השלחן: מה
בחניית המשכן נפסל ביוצא.
חוץ ממקומו: אף בנסיעתו
[כי לא יצא] ממקומו לא
מיפסיל עיג השלחן:
במסחדר. שעדין עיג השלחן:
במסחדר. אנדי גהשלחן
ביל אינוסתול אניין גהשלחן: . לא מיפסיל אע"ג דנסעו: כי פליגי במסולק. שאם סלקוהו מן השלחן בשעת . נסיעה וכרכוהו בבגד תכלת נסיעה וכרנוהו בבגד תכלת שעליו ובפרוכת והוליכוהו: כדוך בין הפרכת אהל מועד קהוץ ולא מפסל ביוצא: מה חנייתו כי לא מפיק ליה חוץ לויינעות לא מפסל: ואידך דפסיל והכתיב ונסע אהל וועד בתשמע את על ור מועד דמשמע אף על גב דנסע אהל מועד הוא ההוא (דנסע) לדגלים הוא דאתא. שיהא אהל מועד באמצע הדגלים בין דגל ראובן לדגל אפרים: סילוק מסעות. היינו אפרים: סילוק מסעות. היינו
סילוק אהל מועד: קדשים
סילוק אהל מועד: קדשים
ייצא ודבין ומצורעין
משתלחין חוץ למחיצה.
כלומר שאין ראוין להכנס
באותו מקום שהיה בו אהל
מינוד מאנו שליים מינוד באותו מועד מפני שהיה קדוש: מאי לאו דמאי קדשים נפסלין אפילו לחם הפנים נפסלין אפילו לחם הפנים קאמה: אי אהל מועד דוקא דאע"ג שנסע אהל מועד הוא אפילו קדשים נמי לא ליפסלו: אלא כי אתא רבין אמר ר' יותנן ור' יהושע בן לוי נוא אפליגין מאן דמכשר אמר במסודר ומאן דפסל אמר במסולה ולא אפליני ידיי

מוד במסודר ומאך דשמ? אמר במסולק לא פליני ודא בדייתא דאמרה דקדשים נפסלין דמשמע אפילו לחם נמי במסולק קאמר: אימת מדלי. כלומר אימת מסלקי: מצפרא תפוק לי דאיפסול בלינה. דבצפרא אמרי לא עבוד ביה קרבנות והני קדשים דהור ביה מדאתמול הוו ואי לא מדלי אלא מצפרא הוה בהנהו קדשים גמי פסול לינה אלא מדלא איירי מפסל לינה ש"מ יש סילוק מסעות בלילה: פשיטא דכתיב ללכת יומם ולילה דבילליא גמי מסלקי: מהו דחיכא הני מלי דאימתי אולי בילילי אכגוך דעקור המסעות ביממא וכר: הוגללו הפורכות. שנסעו ממקום למקום: הותרו זבין ומצורעין ליכנס לשם וקשיא ההוא דובין ומצורעין משתלחין חוץ למחיצה: